

“Θα δοξασθούμε κατά το μέτρο της αγάπης μας”

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο ορθόδοξος διαδικτυακός ιστοτόπος της **Ενορίας Ιερού Ναού Αγίας Ζώνης Πατησίων (www.agiazoni.gr)**, αναδημοσιεύει απόσπασμα από το βιβλίο **“Άγιος Σιλουανός, ο Άθωνίτης, Ίερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Έσσεξ Άγγλίας”** σε συγγραφή πατρός Σωφρονίου Σαχάρωφ:

“Πολλοὶ ἄνθρωποι δὲν γνωρίζουν τὴν ὁδὸ τῆς σωτηρίας. **Μπήκαν στὸ σκοτάδι καὶ δὲν βλέπουν τὸ Φῶς τῆς Ἀλήθειας.** Ἐκεῖνος, ὅμως, ἦταν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἐλεήμων καὶ καλεῖ ἀπὸ εὐσπλαχνία ὅλους κοντά Του: «Ἐλᾶτε σ’ ἑμένα ὅλοι οἱ “κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι”, γνωρίστε Με καὶ ἐγὼ θὰ δώσω σὲ σᾶς τὴν ἀνάπαυση καὶ τὴν ἐλευθερία».

Νὰ ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία –ὅταν βρισκόμαστε ἐν τῷ Θεῷ. Κι ἐγὼ δὲν τὸ γνῶριζα αὐτὸ προηγουμένως. **Ὡς τὴν ἡλικία τῶν εἰκοσιεπτὰ ἐτῶν πίστευα μόνο ὅτι ὁ Θεὸς ὑπάρχει ἀλλὰ δὲν Τὸν γνῶριζα.** Ἀφότου, ὅμως, Τὸν γνῶρισα ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, ἡ ψυχὴ μου ὁρμᾷ μὲ πάθος πρὸς Αὐτὸν καὶ Τὸν ζητῶ διακαῶς ἡμέρα καὶ νύχτα.

Ὁ Κύριος μᾶς ἔδωσε τὴν ἐντολὴ νὰ ἀγαπᾶμε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. **Σὲ αὐτὸ ἔγκειται ἡ ἐλευθερία: στὴν ἀγάπη γιὰ τὸν Θεὸ καὶ γιὰ τὸν πλησίον.** Ἐδῶ βρίσκεται

καὶ ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ ἰσότητα. Στὴν κοσμικὴ τάξη εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξει ἰσότητα –αὐτό, ὅμως, δὲν ἔχει σημασία γιὰ τὴν ψυχὴ. Δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ὁ καθένας βασιλιάς ἢ ἄρχοντας, πατριάρχης, ἢ ἡγούμενος, ἢ διοικητής. Μπορεῖς, ὅμως, ὅπου καὶ νὰ ἀνήκεις, νὰ ἀγαπᾷς τὸν Θεὸ καὶ εἶσαι εὐάρεστος σὲ Αὐτὸν- καὶ αὐτὸ εἶναι σπουδαῖο.

Καὶ ὅσοι ἀγαποῦν περισσότερο τὸν Θεὸ στὴ γῆ, **θα ἔχουν μεγαλύτερη δόξα στὴ Βασιλεία καὶ θα εἶναι πιὸ κοντὰ** στὸν Κύριο. Ὁ καθένας θα δοξασθεῖ κατὰ τὸ μέτρο τῆς ἀγάπης του.

Ἡ γλυκύτητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος **μεταμορφώνει ἐντελῶς τὸν ἄνθρωπο, καὶ τὸν διδάσκει νὰ ἀγαπᾷ ἀπόλυτα** τὸν Θεό. Πεπληρωμένη μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡ ψυχὴ δὲν ἐγγίζει τὸν κόσμο, παρότι ζεῖ στὴ γῆ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους

Ἔμαθα ὅτι ἡ ἀγάπη ποικίλλει ὡς πρὸς τὴν ἔντασή της. **Ὅποιος φοβᾶται τὸν Θεό, φοβᾶται νὰ Τὸν λυπήσει μὲ κάτι·** αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος βαθμός. Ὅποιος ἔχει τὸ νοῦ του καθαρὸ ἀπὸ ἐμπαθεῖς λογισμούς, αὐτὸς εἶναι ὁ δεύτερος βαθμός, μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν πρῶτο. Ὅποιος αἰσθητὰ ἔχει τὴ χάρη στὴ ψυχὴ του, αὐτὸς εἶναι ὁ τρίτος βαθμός τῆς ἀγάπης, ἀκόμη μεγαλύτερος.

Ἡ τέταρτη βαθμίδα, **ἡ τελεία ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό, εἶναι ὅταν ἔχει κάποιος τὴ Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος** καὶ στὴν ψυχὴ καὶ στὸ σῶμα. Τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἀγιάζουν καὶ μετὰ τὸ θάνατό τους γίνονται ἅγια λείψανα. Αὐτὸ γίνεται μὲ τὰ σώματα τῶν ἁγίων μαρτύρων, τῶν προφητῶν, τῶν ὁσίων ἀνδρῶν.

Ὅποιος βρίσκεται σὲ αὐτὸ τὸ μέτρο, **δὲν προσβάλλεται ἀπὸ τὴν σαρκικὴ ἐπιθυμία, καὶ θα μπορούσε** νὰ κοιμηθεῖ μὲ νέα γυναίκα, χωρὶς καμμιά ἐπιθυμία γι' αὐτήν. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι ἰσχυρότερη ἀπὸ τὴν ἀγάπη τῆς γυναίκας, πρὸς τὴν ὁποία ἐλκύονται ὅλοι, ἐκτὸς ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἔχουν τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, γιατί ἡ γλυκύτητα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μεταμορφώνει ἐντελῶς τὸν ἄνθρωπο, καὶ τὸν διδάσκει νὰ ἀγαπᾷ ἀπόλυτα τὸν Θεό. Πεπληρωμένη μὲ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἡ ψυχὴ δὲν ἐγγίζει τὸν κόσμο, παρότι ζεῖ στὴ γῆ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους. Ἡ ψυχὴ λησμονεῖ ὅλα τὰ ἐπίγεια ἀπὸ τὴ μεγάλη ἀγάπη της γιὰ τὸν Θεό.

Ἡ δυστυχία μας **ἐγκεῖται στὸ ὅτι δὲν στεκόμαστε ἀκλόνητοι, ἐξαιτίας τῆς ὑπερηφάνειάς μας,** στὴ χάρη αὐτή, καὶ ἡ χάρη μᾶς ἐγκαταλείπει, καὶ τότε ἡ ψυχὴ τὴν ἀναζητεῖ μὲ θρήνους καὶ ὀδυρμούς καὶ λέει: «Διψᾷ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριο”.